

Sygn. akt II K 194/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy K. S.

przy udziale Prokuratora – G. W.

po rozpoznaniu w dniu 30/08/2017 roku

sprawy:

M. T.

c. A. i K. z domu K.

ur. (...) w C.

oskarżonej o to, że:

17 października 2016 r. w C. przy ul. (...) działając z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., w ten sposób, że zawarła umowę pożyczki nr (...) na kwotę 6000 zł, wprowadzając w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru jej spłaty, w wyniku czego nie zapłaciła żadnej z rat i powodując straty w wysokości 6000 zł na szkodę (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k.

orzeka:

I. uznając, iż oskarżona popełniła czyn w warunkach wypadku mniejszej wagi a wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko **M. T.** postępowanie karne warunkowo umarza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 6000 (sześć tysięcy) zł na rzecz pokrzywdzonej spółki (...) SA terminie jednego roku od uprawomocnienia się wyroku,

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie-koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych, oraz wymierza mu opłatę w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 194/17

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, której dotyczył wniosek Prokuratora, a więc do orzeczonych środków karnych.

Z treści art. 67 § 3 k.k., zdanie pierwsze i drugie wynika, że sąd umarzając warunkowo postępowanie karne, zobowiązuje sprawcę do naprawienia szkody w całości lub w części. Sąd orzekł zatem na mocy tego przepisu wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej spółki (...) SA kwotę 6.000 złotych w terminie jednego roku od uprawomocnienia się wyroku. W ocenie Sądu orzekając obowiązek naprawienia szkody jako środek probacyjny w ramach art. 67 § 3 k.k., określić należy termin wykonania tego obowiązku, który pozwoli oskarżonej w sposób realny go wykonać.

Z wykładni językowej art. 67 § 3 k.k. jednoznacznie wynika, że przepis ten wyraźnie czyni rozróżnienie między obowiązkami (do których zalicza zobowiązanie sprawcy do naprawienia szkody w całości lub w części oraz zobowiązanie oskarżonego do informowania sądu lub kuratora o przebiegu okresu próby; przeproszenia pokrzywdzonego; wykonywania obowiązku łżenia na utrzymanie innej osoby i powstrzymywania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających, poddania się terapii, w szczególności psychoterapii lub psychoedukacji, uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych, powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonym lub innymi osobami w określony sposób lub zbliżania się do pokrzywdzonego lub innych osób, opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym) a środkami karnymi (tj. świadczeniem pieniężnym wymienionym w art. 39 pkt 7 k.k. oraz zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych wymienionym w art. 39 pkt 3 k.k.). O tym, że tak jest świadczy użyta po spójniku "a" partykuła "ponadto", która nawiązując do wcześniej wymienionych obowiązków, wprowadza jednak odrębne od nich środki karne. W sytuacji nałożenia obowiązków probacyjnych sąd zobowiązany jest do określenia czasu i sposobu ich wykonania – na co wskazuje przepis art. 67§4 poprzez swoje odwołanie do art. 74 § 1 k.k., który należy stosować odpowiednio. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2003 r. w sprawie WA 55/03). Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony w doktrynie, że w ramach warunkowego umorzenia postępowania obowiązek naprawienia szkody ma charakter nie tylko kompensacyjny, lecz także wychowawczy i prognostyczny (por. Kodeks karny. Część ogólna. Tom II. Część II. Komentarz do art. 53-116, wyd. V, (red.) W. Wróbel, A. Zoll). Należy uwypuklić, że oskarżona miała spłacać zaciągnięty kredyt przez 18 miesięcy. Zakreślenie rocznego terminu, pozwolić ma na rzeczywiste wykonanie nałożonego przez Sąd obowiązku, a w konsekwencji umożliwić Sądowi dokonanie weryfikacji postawy oskarżonej w okresie próby.

Mając na względzie, że oskarżona posiada stały dochód, Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie - koszty sądowe w kwocie siedemdziesięciu złotych, oraz wymierzył jej opłatę w kwocie siedemdziesięciu złotych.

(...)/9/2017 r

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz